

AT ARBEJDE I MØRKE

en kunstnerisk undersøgelse og skitser til et (selv)portræt.

AT ARBEJDE I MØRKE

Et kunstprojekt om identitet med elever på ungdomsuddannelsen Visuel HF og gæsteunderviser Line Kallmayer - i samarbejde med The Animation Workshop og Viborg Gymnasium.

Kære jer,

Det er altid et eksperiment at være huskunstner eller gæstelærer. Man når lige at lande, at lære jer lidt at kende, før forløbet så er færdigt. Derfor er det også nødvendigvis famlende, at jeg må gå til værks som underviser, fordi jeg dybest set ikke ved, hvor I er, hvem I er, og hvilke behov I har.

Men det har været mit mål at forsøge at skabe en ramme, hvorfra I kunne arbejde med kunst på en personlig og nærværende måde. Så lige så vel som jeg opmuntrer jer til at forsøge at arbejde med noget ukendt, en søgen, hvor I bevæger jer fra det famlende og ud i lyset – fra ide til et materiale, et værk – så er hele workshopen på en måde den samme proces. Derfor er denne publikation et produkt af den fælles rejse, vi har foretaget over ti dage i november 2021.

For at undersøge begrebet IDENTITET tog vi udgangspunkt i spørgsmålene:

Hvem er jeg?

Hvordan er jeg?

Hvordan arbejder man ud fra åbne spørgsmål, som ikke umiddelbart lader sig besvare?

Det måtte vi afsøge ved at udføre en kunstnerisk undersøgelse, men hvordan gør man egentlig det?

Hvordan går man til værks? Hvordan udvikler man en ide?

Jeg bad jer udføre en brainstorm og forsøge at lytte til de ideer, der kom frem, når I tænkte over vores fælles udgangspunkt. Nogle havde udførlige ideer, og andre vidste knapt nok, hvor de skulle starte og havde måske bare en fornemmelse eller en vag ide om, at de ville starte med at kigge lidt ud, på verden, tage nogle billeder, se hvad der skete. Der var ingen ideer, der var bedre end andre. Men essensen var, at I ikke måtte stirre jer blinde på jeres udgangspunkt.

I skulle se, om det kunne udvikle sig på en måde, der kunne overraske jer, så I måske opdagede noget undervejs. Jeres billeder kunne måske noget, I ikke kunne selv.

Blikket var centralt. Hvordan ser vi? Hvordan viser vores blik sig? Hvordan former vi verden med det? Kan vi ændre vores blik? Vores forståelse og perception? Og hvordan lytter vi til de billeder, vi skaber, og til hinanden.

I skulle også øve jer i at dele jeres proces med andre, både dele af jeres egen proces og kommentere på andres. Det var svært, men som dagene skred frem, blev det nemmere og nemmere. Flere havde svært ved at løsrive sig fra deres notesbøger og gemte sig måske lidt i dem, men begyndte langsomt at kigge op og ud, for I skulle benytte jer af en dokumentarisk metode. Flere stillede spørgsmål ved, hvad dokumentarisme egentlig er? Betød det, at det skulle være sandt eller faktisk? Det skulle funderes på noget virkeligt? For hvad var virkeligt? Flere sagde: ‘Virkeligheden er kedelig’. Andre sagde: ‘Så form virkeligheden, så gør noget ved den’. Der var spændende diskussioner om disse spørgsmål.

Der var også mange kriser og meget forvirring, men det var ikke ensbetydende med, at man var fortabt, viste det sig. Selv krisen kunne være en produktiv tilstand, hvis man formåede at være i den og lytte til den.

Jeg talte med alle individuelt flere gange og i grupperne, og de fleste kom hurtigt i gang med en proces, og samtalerne blev nemmere, når der var et materiale, der kunne være afsæt; noget kom ned på bordet.

Jeg er stolt af de projekter, I arbejdede på og skabte, og hvor hårdt og åbent, I gik til værks. Det var rørende. Og skal kunst ikke røre os? Det må være til diskussion.

Held og lykke derude -

De kærligste hilsener, Line

CAMILLA JESSEN

Jeg startede med at tænke, at jeg godt gad lave noget, man kunne gå rundt om, og at det skulle være en smule grænseoverskridende for mig.

Så jeg startede med at skrive nogle ting ned om mig selv:

Ydre:

174 cm

sort/hvidt hår

18 år

har ar og modermærker

gullige tænder, som er skæve

ikke en flad mave

B boobs

nasty fødder

hoodie

tøjstil

Indre:

digimon/pokemon

fiske

tegne

spille

dyr/fugle

naturen

barnlig

bi

musiksmag

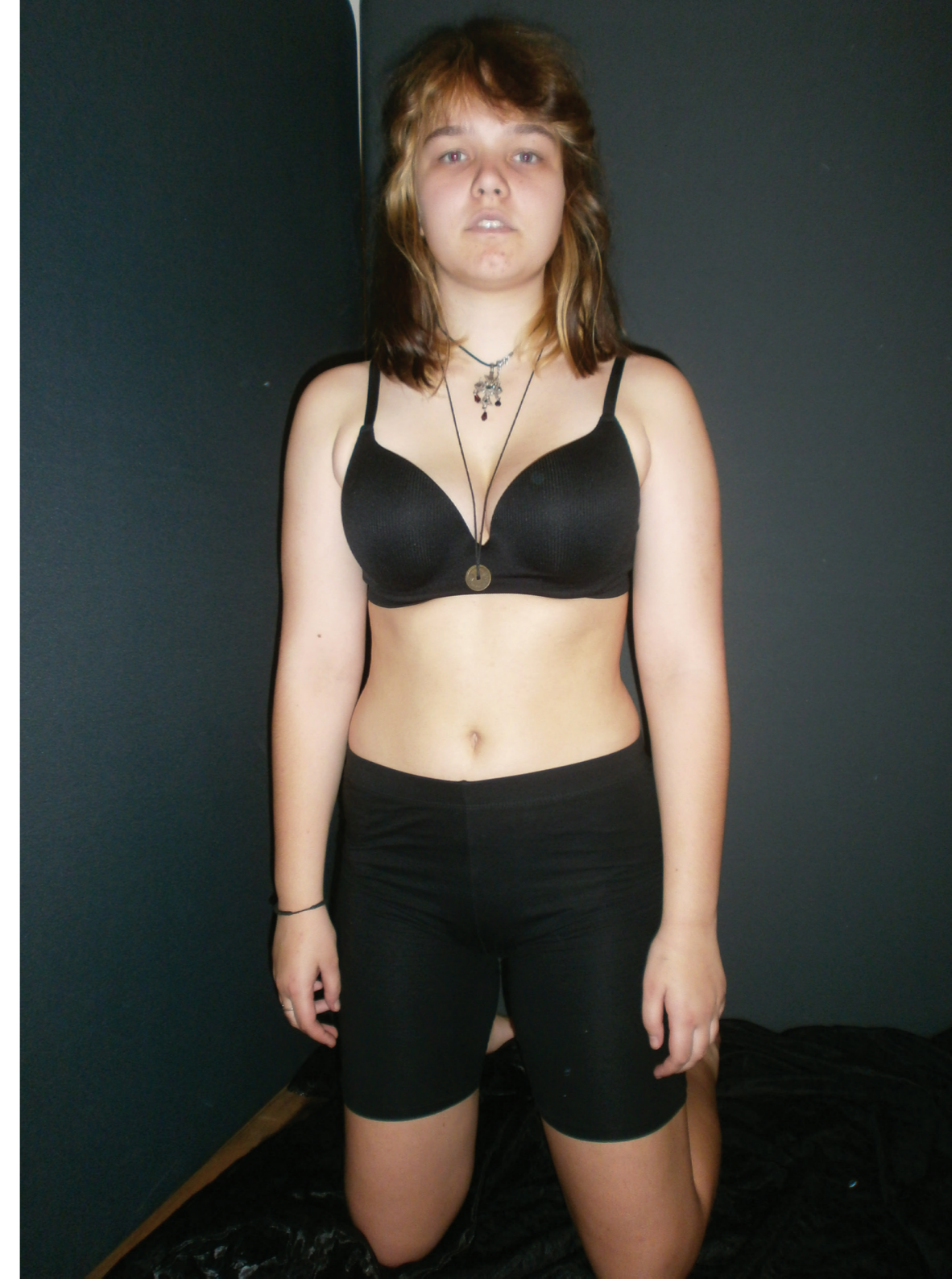
Jeg spurgte mig selv: Hvordan kan jeg lave noget personligt og grænseoverskridende uden at dele alle mine traumer og dårlige minder? Og det ydre vs. det indre?

Jeg skulle tage rigtig mange billeder, så til sidst havde jeg ikke nok til det indre, og så måtte jeg finde på en løsning, og løsningen var, at jeg tog for mange billeder til den ydre væg, og puttede nogen af dem på den indre.

Jeg havde svært ved at få installationen op at hænge, først skulle vi finde et sted, hvor den kunne hænge, men vi valgte at tage to rumdelere og hænge den mellem dem.

Jeg har opdaget, hvor dejligt det er at have gamle billeder. Da jeg skulle finde nogle gamle billeder, blev jeg så glad, da jeg så alle de gamle fotos. Og måske har jeg lært min krop bedre at kende, siden jeg har kigget så meget på den - det er normalt noget, jeg prøver at undgå.

Mine billeder kan vise mig frem på en måde, som jeg ikke selv tør vise andre folk. Måske giver det et bedre indblik i, hvem jeg er som person?

CHRISTIAN MADSEN

Mit udgangspunkt var at undersøge menneskelige følelser og oplevelser tilknyttet til ting, som man ikke typisk vil associere med mennesker. Jeg valgte at fokusere meget på dyr og de ting, som vi deler med dem. Jeg ville fokusere på den menneskelige oplevelse med udgangspunkt i det ikke-menneskelige, fordi jeg mener, at der er noget, vi kan lære fra det. Med et så bredt emne var det i en periode svært at finde ud af, hvordan jeg skulle udføre det. Jeg var nødt til at lave nogle undersøgelser, før jeg fik en stærkere ide om, hvad jeg ville lave. Jeg har opdaget, at selvom jeg ikke altid tror det, har jeg muligheden for at dykke dybere ned i kunsten og tilknytte mere betydning til de ting, jeg laver. Billeder og visuel kunst kan i sig selv udtrykke ting, som ord ikke kan og giver alle, der ser dem, en anderledes oplevelse og fortolkning.

CILLE HUSUM HUNNERUP

At sætte pris på dyr

Mit udgangspunkt var at undersøge forholdet mellem mennesker og kæledyr i forhold til identitetsdannelse. Jeg ville gerne bruge fotografi til at formidle det. Så min plan var at tage billeder af mennesker sammen med deres kæledyr.

Men efter jeg havde været rundt og tage billeder af dyr og besøgt en slagter, havde mit emne ændret sig meget. Det blev mere til hvordan mennesker ser forskelligt på dyr. Nogle bliver set som brugsdyr, andre nogle man kan skabe bånd med. Derfor valgte jeg titlen: At sætte pris på dyr.

Jeg var meget ny til at bruge kamera og ved ikke så meget om fotografi, så jeg syntes, det var ret svært. Jeg lånte først et kamera fra skolen, men billederne blev ikke, som jeg ville have dem, så jeg fik lov til at låne et fra en ven. Jeg er blevet bedre til et bruge kamera og forstå nogle af de begreber som f.eks. iso, og hvad det gør.

CLARA ROD ØSTERGAARD

Mit udgangspunkt under dokumentationsforløbet har været at undersøge min opfattelse af verden. Grundet min generaliserede angst er jeg på daglig medicin og har været det de seneste tre år.

Dette har fået mig til at overveje, hvorvidt mit syn på verden og mine omgivelser virkelig er mit eget?

Personligt har det været svært at formidle mine overvejelser gennem fotografi, men dog har det også været det spændende ved det. For hvordan kunne jeg give folk et mildt indblik i min verden?

Folk må gerne have svært ved at forstå budskabet bag billederne. De må gerne være forvirrede og stille spørgsmål. For det er sådan mit liv med angst er. Dette føler jeg, mine billeder gør - stiller spørgsmål.

AFSLUTTENDE GENNEMGANG
TORS DAG OG FREDAG 11-12 november
(mundtlig gennemgang 15 min. pr. elev)

Se plan for hvornår du skal holde oplæg og forbered dig godt – hav billedmateriale klar på skolens computer, eller hvor det nu skal vises fra, så det kan projekteres op på den store skærm.

Aflever desuden 2 sider til Line til din afslutning (senest fredag!), hvor du på den ene side svarer på følgende spørgsmål og på den anden indsætter eksempler på billedmateriale, der beskriver din proces og viser, hvad du er nået frem til/hvor du er nu i din proces.

Materialet afleveres som computerfiler, enten på mail til Line (traumbankk@gmail.com) eller på mappe på skolens computer, som Line har lavet.

Siderne indsættes i en samlet bog, som alle får adgang til og som evt vises også andre steder.

*Hvad var dit udgangspunkt, dit spørgsmål? Hvad undersøgte du?
Jeg blev aldrig rigtig sikker på hvad jeg undersøgte, men i sidste ende
Hvilke problemer stødte du på undervejs?*

Har du lært noget? Opdaget noget?

Hvad kan dit materiale, dine billeder, som du ellers ikke kunne selv?

undersøgte jeg nok at få mine ideer og tanker ud i praksis

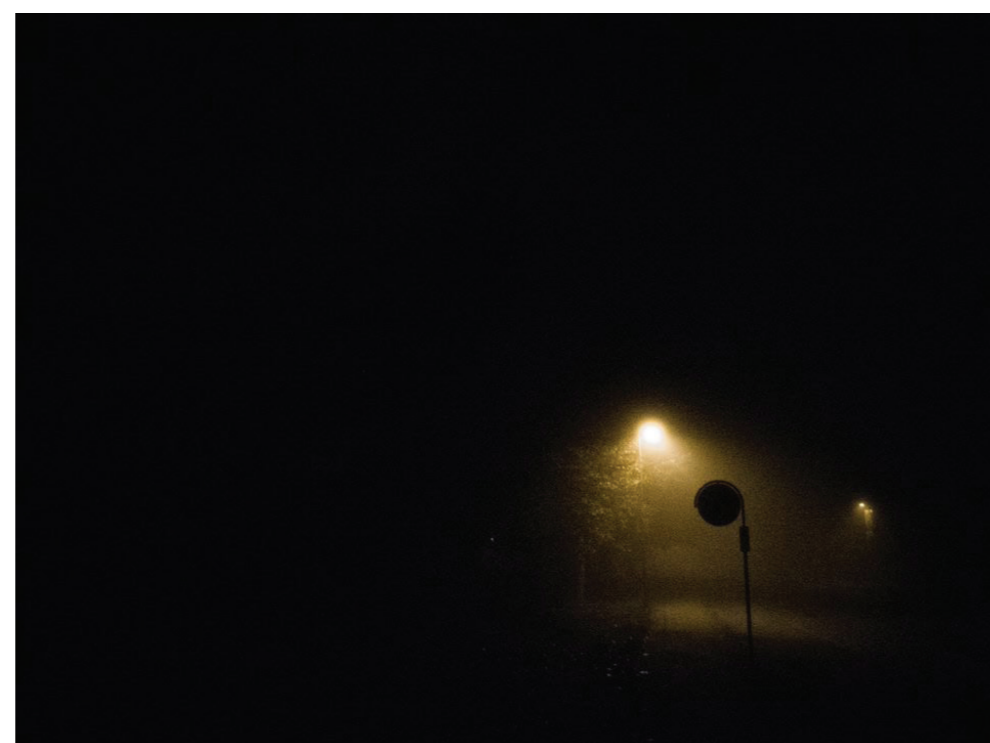
Har lært at komme ud med mine ideer, også har jeg også lært min software bedre at kende

mine videoer kan fortælle en historie jeg ikke selv ville kunne fortælle.

FREDERIK EIDSDAL HENRIKSEN

NIGHT WALK

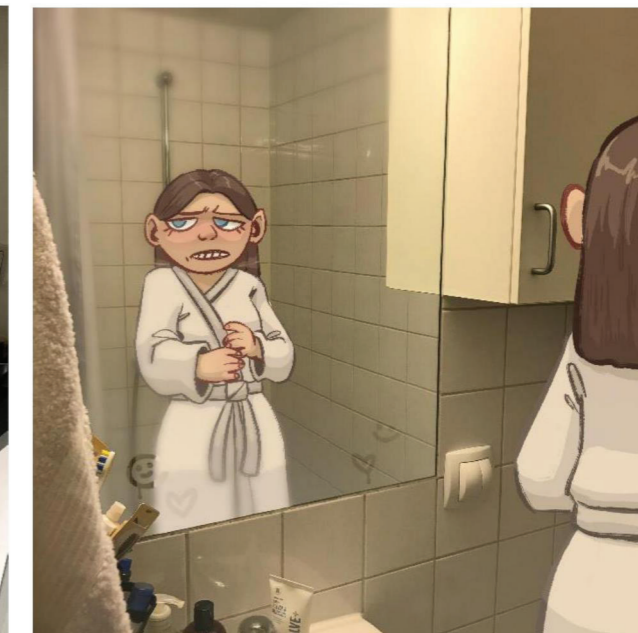
FREJA ØRSIG PEDERSEN

Jeg vil sige, jeg undersøgte hverdagen, i hvert fald min egen. Hvad består min uge af? Hvad bruger jeg min tid på? Er der noget, jeg gør oftere end andet? Er der nogle rutiner eller vaner, som jeg slet ikke lægger mærke til? Det var nogle af de ting, som jeg tænkte over undervejs.

Jeg tvivlede på mig selv en del, havde jeg nu tid nok? Var mine ideer gode nok? Var jeg kreativ nok i mit værk? Alle var spørgsmål, jeg stillede mig selv, men når jeg ser tilbage på mit værk, synes jeg nu alligevel, det blev godt nok.

Jeg har måske lært at være mere ambitiøs. Jeg prøver ofte at komme med ideer, der føles realistiske, men på den måde kan mine projekter også ende med at være meget sikre og mangle noget ekstra.

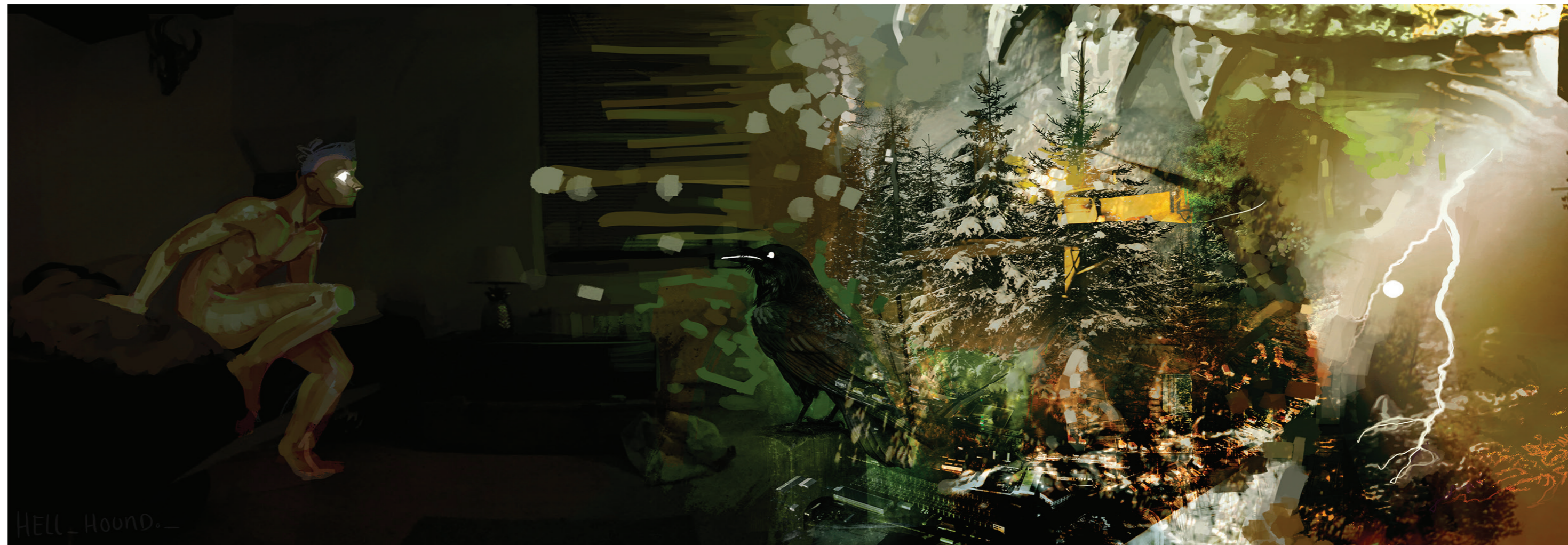
Jeg synes, at mit endelige værk var meget godt, netop fordi jeg valgte at bruge billeder som et værktøj. Det skaber en mangel af kontrol, når man ikke selv skaber en baggrund, men finder en, og bruger den som den er. Det tror jeg også inspirerede mig, da jeg arbejdede med det, fordi jeg skulle på en måde improvisere.

JESSICA 'JAY' STAUB TANG

Jeg undersøgte drømmenes betydning for ens identitet og personlighed. Jeg mener, at de kan fortælle om hvilken person, man er. Jeg fandt først ud af senere hen i processen, at jeg havde brug for flere individer til at undersøge drømmenes betydning, da det er et stort og komplekst emne. Når jeg havde kigget på alle mine egne drømme og andres, så har de haft en drøm, hvor en karakter fra fjernsynet eller et spil, tager en rigtig god part i drømmen, hvilket kan betyde, at man i sin opvækst kan adoptere specielle karaktertræk.

Fjernsynet og spil har haft en stor betydning for mig under min opvækst, og hvis man kigger på et af mine værker for eksempel mareridt-værket, så kan det repræsentere, at jeg er rigtig bange for at miste min familie til en ubestemt situation. Da jeg drømte den her drøm, så var jeg meget optaget af Mario og Mariokart, og der var det første gang, at jeg kom i forbindelse med konceptet 'Den røde ål', eller hvad du nu kalder den. Til gengæld så hadede jeg edderkopper, og på en anden måde havde min bevidsthed kombineret og skabt den i drømmen.

Selv hvis jeg kigger på de andres drømme, så har jeg lagt mærke til, at de har drømt om specifikke, onde karakterer, som for eksempel Michael Myers, og én af dem har drømt om Darth Vader. Så drømmene har også forbindelse til fjernsyn og specifikke ting i et 'vågenmode' - ved ikke lige, hvor jeg vil hen med det her, men det er det, der sker, at jeg har lagt mærke til, at drømme på eller anden måde er en kompleks måde at håndtere minder på.

Og minder kan fokusere på frygt, lyst, nødvendigheder, dårlige minder osv. For nogle har drømme én betydning, for eksempel fremtiden eller ens fortid. For eksempel med det der fremtidshalløj, så bliver det altid kaldt for déjà-vu momenter, og jeg mener bestemt, at jeg har haft nogle momenter, hvor jeg har drømt et eller andet, og så er det senere blevet til virkelighed.

Mit materiale eller billeder kan fortælle om den kompleksitet i drømme, som man ikke rigtig selv kan beskrive. Minder og drømme er rigtig svære at kunne forklare mundtligt, og ved at male det eller tage billeder af dette og kombinere det på en anden måde, for eksempel i collageagtig version, så vil jeg kunne overføre følelsen, som jeg havde under drømmen, og så kunne mærke det på en anden måde. Og med mine værker, så vil jeg gerne opfordre folk til visuelt at beskrive deres drømme.

KATINKA SCOTT PEDERSEN

De var levende, men du er død

Hvorfor er jeg så fascineret af døde ting?
Det var mit udgangspunkt.

Jeg har en mappe med billeder af døde dyr. Hvorfor har jeg det?
Fordi beviset på død er vigtigt for mig.
Det udviklede sig til: Hvad sker der, når vi dør?
Ikke 'Hvad sker der efter, bliver vi til engle, energi eller forsvinder vi bare?'
Men mere: 'Hvad efterlader vi, og vil jeg gerne efterlade noget?'
Hvad vil jeg være, når jeg er død?'

Min proces var kaotisk og rodet:
Brainstorm en masse idéer, lav så mange jeg kan nå, mens mere spændende idéer dukker op. Jeg endte med over 9 sider med små skitser og tekst i en A5 skitsebog.

LÆRKE TOUGAARD STICK

Mit udgangspunkt var min fascination af det uhyggelige/spirituelle omkring mig, som jeg har haft helt fra barn.
Jeg stødte ret hurtigt i processen på problemer.
Den plan, jeg havde tænkt på først, virkede ikke god/spændende nok.

Jeg har opdaget, at jeg rigtig godt kan lide at tage billeder af mine omgivelser, hvis jeg finder dem interessante.
Mine billeder kan give en mystik og stille spørgsmål, jeg ikke selv kunne.

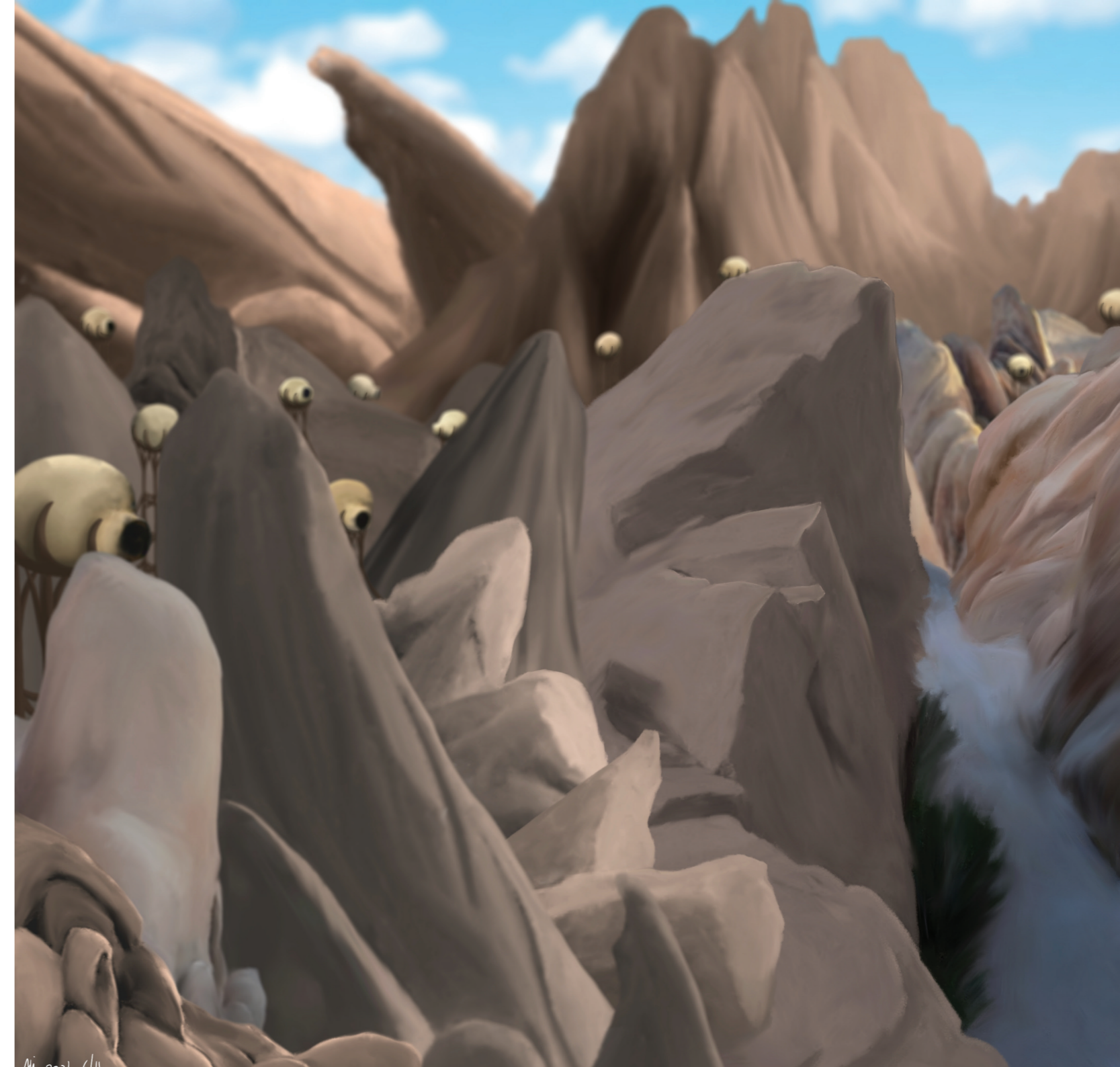
MAJKEN STEENSGAARD HUTFLESZ

The wonderer/wanderer

Mit udgangspunkt var at prøve at rekreere en verden/en følelse af en verden, som jeg har haft siden, jeg første gang spillede Myst. Jeg ville undersøge, om jeg kunne gengive den gennem stillbilleder, så den person, der så mine værker, kunne føle den samme følelse. Der var nogle få gange, hvor jeg endte med ikke at følge mine skitser og måtte tegne verden igen, så min digitale collage kunne fungere, og jeg havde noget at pejle efter. Og til sidst blev det lidt presset med tiden.

Jeg har fundet en ny teknik for avanceret "worldbuilding" - billeder/collager, jeg nemt kan lave digitalt, ligesom jeg har opdaget, at det er meget interessant at skabe en ny verden ud fra flere forskellige billeder og sætte dem sammen som et puslespil.

Mine billeder kan forhåbentlig skabe den bestemte følelse, som jeg ikke selv kan beskrive.

MARKUS WITTING

Følelser nummereret

Jeg tog udgangspunkt i min egen oplevelse af verden. Hvad ser jeg de steder, hvor vigtige ting er sket for mig? Jeg udforskede mine følelser, og hvad de betød for, hvordan jeg præsenterer verden. Jeg undersøgte også, hvordan jeg kunne give et publikum en fin mængde intim information uden at fortælle dem præcist, hvad det er, der er foregået i mit liv.

Musik er overraskende svær bare sådan lige at skrive, det tog mig lidt tid at komme frem til noget, jeg syntes var ok, og jeg synes stadig, det kunne være gået bedre.

Når det kommer til det tekniske, har jeg lært lidt om, hvordan jeg kan gå til det at lave fotografi og musik. Når det kommer til, hvad jeg har opdaget, er det nok, at denne type fotografi, jeg har arbejdet med, minder mig overraskende meget om den æstetik, man finder i ARG'er og andre internetmysterier.

Jeg vil sige, at mit materiale kan udtrykke ting om mig selv, og måske endda få folk til at tænke over, hvad alt dette betyder. Hvis jeg skulle forsøge at gøre sådan noget med typisk menneskeligt sprog, ville jeg overkommunikere, og der ville ikke være nogle spørgsmål at stille.

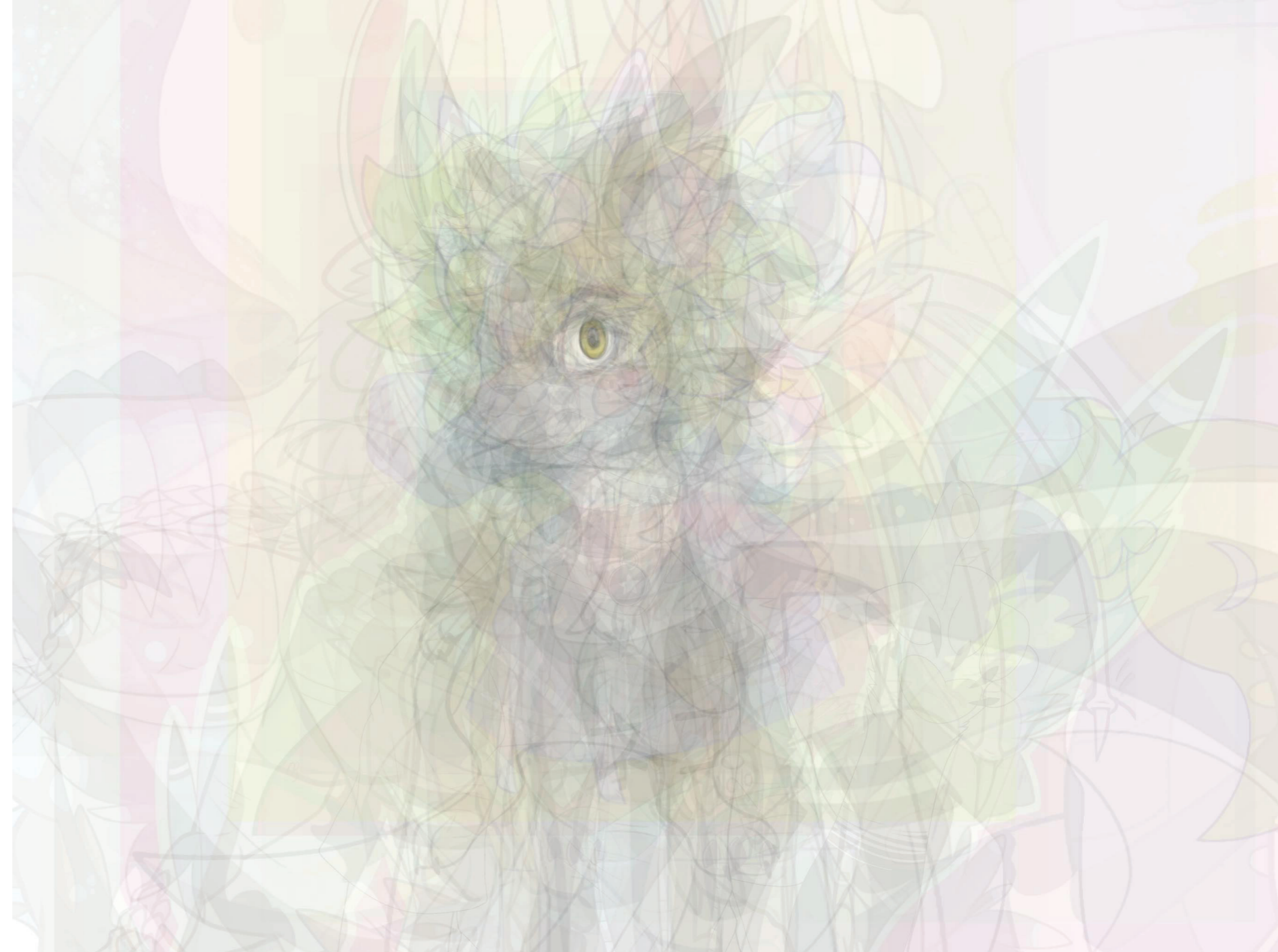

MAX BALTHZER SØRENSEN

Max studerede udviklingen i, hvordan han har tegnet figurative dyr og væsener siden barndommen.

Afsluttende lagde han alle tegningerne fra barndom og nu ovenpå hinanden og centrerede samtlige tegninger omkring ét øje.

Resultatet ses i billedet - et helt nyt abstrakt, personligt værk.

MIE SØGAARD HANSEN

Et menneske gennem ord og øjne

Jeg ville undersøge, om det var muligt at indkapsle en identitet gennem andre.

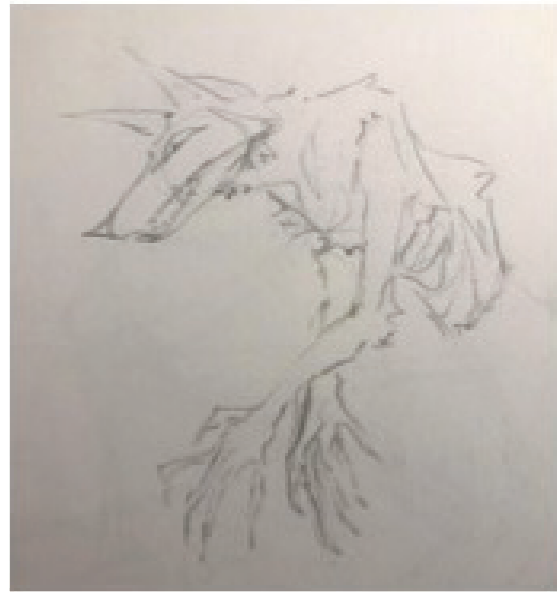
Jeg havde tekniske problemer undervejs. Det var også en meget åben opgave, så jeg havde svært ved at indkredse emnet og finde en retning.

Jeg har lært, at identitet er så åbent og flydende, at man aldrig kan finde den sande identitet.

Mine billeder kan forklare på en måde, som jeg ikke kan med mine egne ord.

NANA VESTERGAARD ESKILDSEN

Where do we draw the line between what we consider ugly and what we view as beautiful?

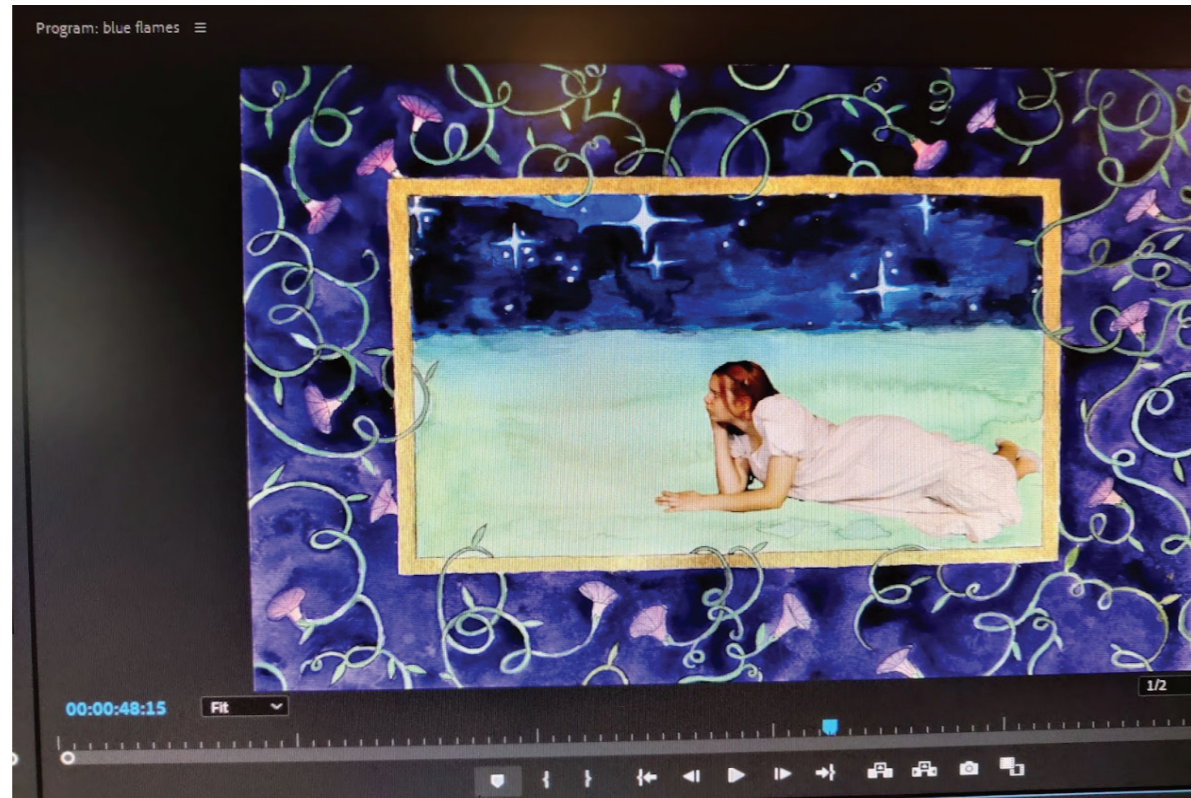
I wanted to explore the things we tend to view as visually appealing, vs the things we often see as upsetting, unsettling, unattractive. What makes us as people all tend to view the same things as visually pleasing, to the point where it almost becomes common knowledge that certain things are simply defined as beautiful, whilst others are just as collectively viewed and defined as ugly, or even just mundane and not worthwhile?

I've always had a certain intrigue in the visually unconventional, especially when it comes to my creative process - the art I often end up being the happiest with is when I create something that I can look at and find visually pleasing, despite it featuring a subject that wouldn't necessarily be commonly viewed as such. I love being able to take an unsettling or uncomfortable visual and presenting it in a way that shows off what I see in it - what I find beautiful about it. I think beauty is a very subjective thing, and I would love to see a bigger exploration of that boundary between what 'is' and 'isn't' considered beautiful.

NINA ANCHER MADSEN

Jeg undersøgte min egen indre verden, og hvordan forskellige følelsesmæssige stadier kan oversættes til visuelle billeder. Hvordan jeg kan formå at formidle en helt specifik følelse igennem billedet, sådan at den rammer på den helt rigtige måde.

Det var også en undersøgelse af et helt nyt medie for mig. Jeg har lært meget og har aldrig prøvet at lave kunst på den her måde gennem video før. Jeg skulle finde ud af, hvordan jeg kunne lave en green screen og dykke ned i et redigeringsprogram, hvilket er en langt mere praktisk tilgang til kunst end bare at lave et maleri.

I min mening kan mine billeder noget, jeg aldrig i mig selv ville kunne formå. Følelser er meget komplicerede og komplekse. De er svære at sætte ord på. Måske findes der slet ikke de rette ord til de rette følelser, og det gør dem svære at udtrykke. Min video kan vise mig og omverdenen i et sprog, der er universelt, som alle vil forstå.

PAULA PLATZ SKRUBBELTRANG

Jeg undersøgte en ny måde at udtrykke mig selv på, ved at bruge fotografi og billedredigering. Jeg ville udfordre måden, man ser virkeligheden på ved at variere, hvor redigerede billederne er.

Et problem jeg stødte ind i var, at det var svært at tage nye billeder til forløbet, fordi jeg helst ville bruge billeder, der blev taget i tåge.

Jeg føler, at jeg har lært at genkende situationer, hvor jeg gerne vil tage billeder. Nogle steder kan være uinteressante i ét vejr, men give billedet den rigtige stemning i et andet vejr.

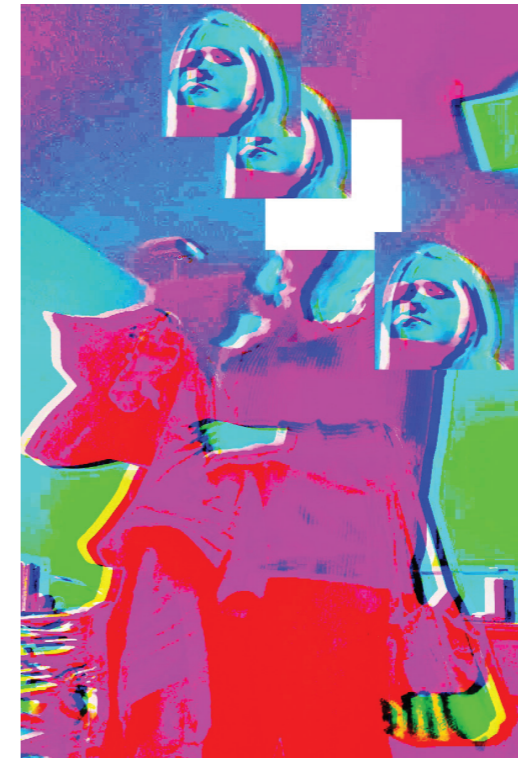
Jeg synes, mine billeder skaber en stemning, som jeg ikke ville kunne lave ellers.

SILKE ANDERSEN

Jeg undersøgte verden omkring mig, mig selv, og hvordan jeg ville have det, prøve at gøre det interessant at se på. Min iPad kunne ikke så godt lide at blive arbejdet så meget med.

Det er sjovt at lege med billeder. Mine billeder kan vise, hvad jeg mener. Jeg er ikke så god med ord.

SOLITA OLOFSSON DOLMER

‘Bridges to nowhere, Bridges to everywhere’ er en undersøgelse af de øjeblikke, folk har på broer, specifikt bade- eller bådebroer. Broer til ingenting.

Undersøgelsen har medført, at jeg har brugt en del tid ved forskellige broer rundt omkring i Danmark. Det har ledt til mange skønne øjeblikke, som jeg har dokumenteret med fotografi og tekst.

Hvis der er noget, jeg ønsker at folk tager med sig fra mit værk, er det, at næste gang man kommer forbi en bro til ingenting, så håber jeg, at man stopper op og undersøger, om der er noget at finde derude.

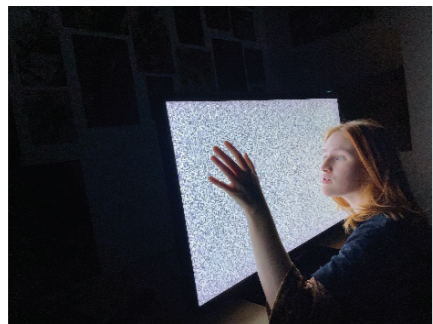
SPENCER BECK

Hvorfor er vold på tv blevet en del af vores dagligdag? Hvordan kan det være, at efter en lang arbejds- eller skoledag, har vi mest lyst til at slappe af foran tv'et med dagens udsendelse af død og ulykke. Hvordan relaterer vores tolerance til vold til vores identitet, og hvad vi tolererer, når det kommer til samtalen om død? Er dette en ny udvikling, der er opstået efter filmens gennembrud, eller har vi altid været tiltrukket til vold og det morbide?

Jeg var i tvivl om, hvilke materialer der bedst ville vise det, jeg prøvede at sige. Film ville være det mest åbenlyse, men jeg havde svært ved at komme op med ideer inden for det område. Jeg begyndte derfor med at tage billeder, og herefter tegne med fedtfarver, som er et materiale jeg elsker, men ikke bruger nok i min dagligdag. Fotografi er også et medie, jeg er meget interesseret i, men det er ikke noget, jeg føler mig forbundet til eller dybt inspireret af, men det var det, der bedst kommunikerede det, jeg prøvede at sige.

I begyndelsen af forløbet var jeg meget opsat på, at vores nuværende tilgang til vold er en moderne tankegang, som er en kulmination af årevis af fortrængt lyst. Men efter jeg havde snakket med lærerne på Viborg Gymnasium om emnet, slog det mig, at vores tilgang til vold kun er blevet mere fortrængt gennem årene. Vores samfund plejede at hylde død, da kristendom var den dominerende tro i vesten. Hvis en kvindes ægtemand døde, ville hun gå med et sort armbånd i op til seks måneder efter hans utidige død. Død var en del af vores identitet, da det påvirkede både det ydre og indre, og emnet var langt fra tabu i vores daværende samfund i forhold til i dag.

Mine tegninger viser det, som jeg personligt tilknytter vold i medierne til, og kombineret med de dynamiske farver, jeg har farvelagt dem med, viser jeg, hvor absurd vores opfattelse af vold er. Mine fotografier har jeg holdt mere symbolske, men stadig med en klar aflæsning af den moderne seers fascination af vold. Uden mine materialer ville jeg ikke kunne have bevist min pointe for mig selv lige så stærkt som med det.

SYLVESTER KLECKA LUXENBURGER

Jeg vidste ikke rigtig, hvad jeg ville med projektet, hvilket var lidt stressende. Jeg ved ikke, om jeg undersøgte noget specielt andet end kombinationen af polaroid, mine tegninger og en slags tegnedagbog.

Det var svært at komme på et spørgsmål, noget at undersøge, og jeg kunne ikke regne ud, om det jeg lavede, var godt nok til at være et færdigt produkt.

Ved ikke om jeg har lært så meget andet end, at det er interessant at tage polaroider og kombinere dem med tegninger. Polaroiderne sætter mine tegninger i et perspektiv, fuldender dem.

